

Módszertani megjegyzések, fogalmak

A 2016. évi mikrocenzus eszmei időpontja	3
Területi egységek	3
Népesség, népmozgalom	3
A népesség számának megállapítása, népességekategóriák	3
Népesség.....	4
Népmozgalom	4
Lakóhelyek	5
Korcsoportok	5
Családi állapot	6
Házasságkötés óta eltelt évek	6
Élettársi kapcsolat	6
Élettársi kapcsolat kezdete óta eltelt évek	6
Élve született gyermekek száma (gyermekvállalás).....	7
Állampolgárság	7
Iskolázottság.....	7
Legmagasabb befejezett iskolai végzettség.....	7
Tanulmányi terület, szakirány	9
Nyelvismeret	9
Gazdasági aktivitás, ingázás.....	9
Az utolsó foglalkozás abbahagyása óta eltelt idő.....	11
Nemzetgazdasági ág, ágazat.....	11
Foglalkozási főcsoport, csoport.....	11
Foglalkozási viszony	11
A foglalkoztatottak napi ingázása	12
A népesség nemzetiségi hovatartozását befolyásoló tényezők	12
Nemzetiség	13
Anyanyelv	13
Családi, baráti közösségben használt nyelv	13
Korlátozottság, fogyatékoság, tartós betegség, akadályozottság.....	13
Korlátozottság	14
Fogyatékoság	14
A fogyatékoság típusai	14
Tartós betegség.....	15
Akadályozottság	15
Háztartás, család.....	15
Háztartás (magánháztartás)	15
Háztartásban, családban élők	16
Háztartásfő	16
Intézeti háztartás.....	16
Család.....	16
Családi állás (családban, háztartásban betöltött szerep).....	17
Családfő.....	17
A háztartások, családok gazdasági aktivitási összetétele	17
Háztartások lakáshasználati jogcíme.....	18
Lakás	18
Lakóegységek.....	18
Lakás	18
Üdülő.....	18
Lakott egyéb lakóegység.....	18

Lakottság, a lakóegység használata.....	19
Tulajdonjellel.....	19
Lakáshasználati jogcím	19
A lakás helyiségei.....	19
Alapterület.....	19
Felszereltség.....	20
Fűtés	20
Fűtőanyag	20
Komfortosság	21
Falazat	21
Felújítási munkálatok	21
Jelmagyarázat	22

A 2016. évi mikrocenzus eszmei időpontja

A 2016. évi mikrocenzus – a népszámlálásokkal megegyezően – állapotfelvétel, adatai az összeírást elrendelő törvényben meghatározott időpontra, az eszmei időpontra vonatkoznak. Az eszmei időpont 2016. október 1-jén 0 óra volt.

Területi egységek

Az adatokat a 2016. január 1-jei általános területbeosztásnak megfelelően közöljük, az ettől való eltérést jelöljük.

Településtípus: a települések népességszám és jogállás szerinti csoportosítása.

Főváros: Budapest

Megye: Magyarország az 1950-es megyerendezés óta 19 megyére oszlik. A megyék Budapest főváros mellett az ország nagyobb közigazgatási területi egységei, amelyek járásokra, azok pedig településekre (városokra és községekre) tagolódnak tovább.

Megyei jogú város: olyan város Magyarországon, amely – megfelelő eltérésekkel – saját hatásköréért ellátja a megyei feladat- és hatásköröket. A megyei jogú várossá alakulás módját, valamint az azzal járó jogokat és kötelezettségeket jogszabályok írják elő. 2006 óta Magyarországon 23 megyei jogú város van: valamennyi megyeszékhely Budapestet kivéve, és öt további város. (Budapest főváros a megalakulása óta különleges jogi helyzetben van a magyar városok között, ma sem tartozik a megyei jogú városok közé.) A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény alapján megyei jogú városok a megyeszékhelyek és a 2016. január 1-jéig megyei jogú várossá nyilvánított városok.

Megyeszékhely: Kecskemét, Pécs, Békéscsaba, Miskolc, Szeged, Székesfehérvár, Győr, Debrecen, Eger, Szolnok, Tatabánya, Salgótarján, Kaposvár, Nyíregyháza, Szekszárd, Szombathely, Veszprém, Zalaegerszeg

Egyéb megyei jogú város: Dunaujváros, Hódmezővásárhely, Nagykanizsa, Sopron, Érd

Többi város: azok a települések, amelyeket várossá nyilvánítottak, de nem tartoznak a megyei jogú városok közé.

Község, nagyközség: a városi ranggal nem rendelkező települések.

Régió

A régió több megye (a főváros) területére kiterjedő, az érintett megyék közigazgatási határával határolt, egybefüggő tervezési, illetve statisztikai területi egység.

A megyénkénti adatokat tartalmazó táblákban a régiók neve előtt található sorszám a régiót azonosítja, ezért ugyanez a sorszám megtalálható az adott régióba tartozó megye (főváros) neve előtt is.

Járás

A járás a megye részét alkotó, annak felosztásával kialakított, települések meghatározott csoportját magába foglaló közigazgatási területi egység, amely az illetékességi területek megállapításának az alapja. Jelenleg 174 járás van a 23 budapesti kerületen kívül. A járásokra vonatkozó táblákban a járások neve előtt található kód a járást azonosítja.

Népesség, népmozgalom

A népesség számának megállapítása, népességkategóriák

A 2016. évi mikrocenzus – a 2011. évi népszámlálással megegyezően – főszabály szerint minden személyt egy lakcímen, az életvitelszerűen használt lakóhelyén írt össze, ez adja a népszámlálási lakónépesség alapját. Kivételt jelentettek ugyanakkor az egyszeri összeírás szabálya alól a háztartások azon tagjai, akik tanulás, munkavégzés vagy egyéb ok miatt máshol (pl. kollégiumban, munkásszálláson, albérletben) laknak, de hetente, kéthetente, havonta hazajárnak a családjukhoz. Róluk két helyen kellett kérdőívet kitölteni: az életvitelszerűen használt lakóhelyen (pl. a kollégista gyermekről a kollégiumban) és a családi otthonban is. Természetesen ezek az „időszakonként hazajáró” személyek is csak egyszer szerepelnek a lakónépességben, mégpedig az életvitelszerűen

használt lakóhely településén. A családi otthonban kitöltött kérdőívek alapján így kialakíthatóvá válik egy olyan népességkategória is, amely a távol tanuló, dolgozó családtagokat a családdal egyben tartva fontos információval szolgál a háztartásról mint gazdasági egységről, az eltartó és az eltartott személyek gazdasági közösségéről.

Népesség

A népességadatok az 1870–1960-ig terjedő időszakban a jelenlévő népességre, az 1970–2016 közötti időszakban az állandó és a lakónépességre vonatkoznak. Az adatok 1870–1890 között csak a polgári, 1900–2016 között az összes népesség számát foglalják magukba.

Jelenlévő népesség

A népszámlálás eszmei időpontjában az összeírás helyén tartózkodó népesség.

Állandó népesség

Az adott területen bejelentett lakóhellyel (állandó lakással) rendelkező személyek adatait tartalmazza, függetlenül attól, hogy van-e máshol bejelentett tartózkodási helyük (ideiglenes lakásuk). Ebbe a csoportba tartoznak azok a személyek is, akik valamely okból (munkavállalás, tanulás, diplomáciai, kereskedelmi, tudományos megbízás teljesítése stb.) az eszmei időpontban átmenetileg külföldön tartózkodtak, de bejelentett lakóhelyük (lakásuk) az adott területen volt.

Lakónépesség

A mikrocenzus adatai is népszámlálási lakónépességre vonatkoznak. A népszámlálási lakónépességbe azok a személyek tartoznak, akiknek egyetlen lakóhelyük az összeírás helye, illetve ha több lakóhellyel rendelkeznek, az összeírás helyét tekintik életvitelszerű lakóhelyüknek, éjszakai pihenésüket általában, a hét nagyobb részében ott töltik. A hazánkban élő külföldiek akkor tartoznak bele a lakónépességbe, ha legalább 12 hónapja életvitelszerűen Magyarországon élnek, vagy szándékoznak élni. Nem tartoznak a lakónépességbe a 3 hónapnál rövidebb ideje Magyarországon tartózkodók. A fedél nélküli hajléktalanok annak a településnek, budapesti kerületnek a lakónépességébe tartoznak, ahol a népszámlálás során számba vették őket. Az átmenetileg – 12 hónapnál rövidebb ideig – külföldön tartózkodó magyar állampolgárok a lakónépesség részét képezik. A népszámlálási lakónépesség tehát a tényleges népességet jelenti, ezt a népességkategóriát használta már a 2001. évi népszámlálás is. A népszámlálási lakónépesség fogalma igazodik a nemzetközileg elfogadott népszámlálási módszertanhoz is. A nemzetközi rendeletek és ajánlások ugyanis a népességszámnak nem a hivatalos bejelentésen alapuló, hanem a tényleges lakóhely szerinti megállapítását írják elő.

Népsűrűség: az adott terület 1 km²-ére jutó lakosok száma.

Népmozgalom

Élveszületés: a magzat világrajövele, ha a magzat az életnek valamilyen jelét adta (pl. légzés, szívműködés, az akaratlagos izmok határozott mozgása, köldökzsinór-pulzáció), tekintet nélkül arra, hogy mennyi ideig volt az anya méhében és mennyi ideig élt.

Halálozás: az élet minden jelének végleges elmúlása az elveszületés után bármennyi idővel (az életműködésnek a születés utáni megszűnése a feléledés képessége nélkül).

Természetes szaporodás, illetve fogyás: az adott területen az elveszületések és a halálozások egyenlege.

Tényleges szaporodás, illetve fogyás: a természetes szaporodás (fogyás) és a vándorlási különbözet (+,-) összege.

Megmutatja az adott területen két egymást követő népszámlálás népességszámának különbözetét. (Népszámlálásnál 1870–1960 között az eszmei időpontban jelenlévő, 1970–2016 között pedig a lakónépességre vonatkozik.)

Vándorlási különbözet: a tényleges és a természetes szaporodás, illetve fogyás különbözete.

Az átlagos évenkénti szaporodás, illetve fogyás számítása azon hipotézisen alapul, hogy a népesség két népszámlálási időpont között mértani haladvány szerint növekszik vagy csökken, vagyis a változási arány (r) állandó. Számítási képlete:

$$P_n = P_0(I + r)^n$$

ahonnan

$$r = \sqrt[n]{\frac{P_n}{P_0}} - 1$$

P_0 = a népesség száma az időszak eleji népszámlálás időpontjában;

P_n = a népesség száma az időszak végi népszámlálás időpontjában;

n = a két népszámlálás között eltelt évek (töredék évek) száma

Lakóhelyek

Jelenlegi lakcím: Az a lakcím, ahol az összeírt személy – saját bevallása szerint – életvitelszerűen él, ténylegesen tartózkodik, rendszerint elérhető, ahonnan dolgozni vagy iskolába jár, ahol leggyakrabban tölti éjszakai pihenését. Ez a lakcím lehetett a lakóhelyként bejelentett (régebben állandó) lakcíme, a tartózkodási helyként bejelentett (régebben ideiglenes) lakcíme, vagy nem bejelentett lakcím is.

Településen belüli költözés: Az adott település közigazgatási határán belüli lakásváltoztatás. Budapest esetében kerületen belüli költözést jelent.

Megyén belüli költözés: Az adott település közigazgatási határán kívüli, de a megye határán belüli lakásváltoztatás. Budapest esetében az egyik kerületből a másik kerületbe való költözés is ide tartozik.

Előző lakóhely: Annak a lakóhelynek a címe, ahol az összeírt személy a jelenlegi lakóhelyét megelőzően lakott.

Születéskori lakóhely: Születéskori lakóhely az a lakóhely, amely az összeírt személy születésekor édesanyja lakcíme volt. A születéskori lakóhely eltérhet (és a személyek nagy hányadában el is tér) a születési helytől, az anyakönyvezés helyétől. Ha valaki nem tudta megmondani, hogy születésekor édesanyja hol lakott (hol volt az első állandó lakcíme), akkor az anyakönyvezés szerinti születési helyének a települése került bejegyzésre születéskori lakóhelyként.

Máshol lévő lakcím: A több lakcímmel rendelkezőknél a máshol lévő lakcím az a lakcím, ahol az összeírt személy nem életvitelszerűen él.

Korcsoportok

A népesség kormegoszlási adatainak részletezése a mikrocenzus eszmei időpontjáig **betöltött életkor** alapján, korcsoportok szerint történt. Az életkor, valamint a családi állapot szerinti megoszlást mutató táblázatok az adatokat **ötéves** és **összevont korcsoport**onként tartalmazzák. A 2016. évi mikrocenzus adatfeldolgoásaiban az egyes korcsoportok a következő születési évjáratokat ölelik fel:

Ötéves korcsoportok

Korcsoport, éves	Születési időpont
0–4	2011. október 1.–2016. szeptember 30.
5–9	2006. október 1.–2011. szeptember 30.
10–14	2001. október 1.–2006. szeptember 30.
15–19	1996. október 1.–2001. szeptember 30.
20–24	1991. október 1.–1996. szeptember 30.
25–29	1986. október 1.–1991. szeptember 30.
30–34	1981. október 1.–1986. szeptember 30.
35–39	1976. október 1.–1981. szeptember 30.
40–44	1971. október 1.–1976. szeptember 30.
45–49	1966. október 1.–1971. szeptember 30.
50–54	1961. október 1.–1966. szeptember 30.

55–59	1956. október 1.–1961. szeptember 30.
60–64	1951. október 1.–1956. szeptember 30.
65–69	1946. október 1.–1951. szeptember 30.
70–74	1941. október 1.–1946. szeptember 30.
75–79	1936. október 1.–1941. szeptember 30.
80–84	1931. október 1.–1936. szeptember 30.
85–	1931. szeptember 30. vagy korábbi

Gyermekkorú: 14 éves és fiatalabb.

Aktív korú: 15–64 éves

Időskorú: 65 éves és idősebb

Szülőképes korú nő: 15–49 éves

Átlagos életkor: az eszmei időpontban élő népesség tagjai életkorainak korévenként súlyozott számtani átlaga.

Családi állapot

A népesség családi állapot szerinti csoportosítása az eszmei időpontban fennállott jogi helyzetnek megfelelően történt. Eszerint:

Nőtlen, hajadon az a személy, aki még nem kötött házasságot és nem létesített bejegyzett élettársi kapcsolatot.

Házias az a személy, aki házasságot kötött, és házasságát jogerős bírói ítélet nem bontotta fel, függetlenül attól, hogy házas társával együtt él-e.

Bejegyzett élettárs az a személy, aki anyakönyvvezető előtt létesített azonos nemű párjával élettársi kapcsolatot. Jelen kötetben a bejegyzett élettársak a házások, az özvegy bejegyzett élettársak az özvegyek, az elvált bejegyzett élettársak az elváltak között szerepelnek.

Özvegy az a személy, aki házastársának halála után nem kötött újabb házasságot, és nem létesített bejegyzett élettársi kapcsolatot.

Elvált az a személy, akinek házasságát jogerőre emelkedett bírói ítélet bontotta fel, újabb házasságot nem kötött, és nem létesített bejegyzett élettársi kapcsolatot.

A bírói ítélet nélkül különváltan élő személyek adatai a házások adataiban szerepelnek. A házassági kapcsolat nélkül együtt élő személyek (élettársak) családi állapotának meghatározása ugyancsak a jogi helyzet alapján történt.

Házasságkötés óta eltelt évek

A jelenlegi házasság tartama években kifejezve. Megállapítása a házasságkötéstől a népszámlálás eszmei időpontjáig, 2016. október 1-ig eltelt teljes évek száma alapján, a házasságkötés hónapjának figyelembevételével történt.

Élettársi kapcsolat

Élettársi kapcsolatot fenntartó az a személy, aki házasságkötés nélkül, tartósan, házasságszerű kapcsolatban él, függetlenül nemétől, családi állapotától, és attól, hogy az összeírás eszmei időpontjában közös háztartásban él-e élettársával.

Élettársi kapcsolat kezdete óta eltelt évek

A jelenlegi élettársi kapcsolat tartama években kifejezve. Megállapítása az élettársi kapcsolat kezdetétől a népszámlálás eszmei időpontjáig, 2016. október 1-ig eltelt teljes évek száma alapján, az élettársi kapcsolat kezdetének hónapja figyelembevételével történt.

Élve született gyermekek száma (gyermekvállalás)

Az élve született gyermekek számát a 15 éves és annál idősebb népességre számoljuk. A gyermekszám nem tartalmazza az örökbe fogadott vagy nevelt gyermekeket.

Állampolgárság

Valamely állam, politikai nemzet kötelékébe tartozást jelenti. Az állampolgárok összessége az állam jogi népessége, különbözik a tényleges népességtől, vagyis az állam területén tartózkodó személyek összességétől.

Magyar állampolgárok

Azok a személyek, akiknek van magyar állampolgárságuk, függetlenül attól, hogy mellette másik állampolgárságuk van-e.

Külföldi állampolgárok

Azok az állampolgárok, akiknek nincs magyar állampolgárságuk és nem hontalanok.

Nem magyar állampolgárok

Azok az állampolgárok, akiknek nincs magyar állampolgárságuk, vagy hontalanok.

Hontalan

Az állampolgárság nélküli személyek, akiket egyetlen állam sem tekint polgárának.

Állampolgárság országa

Az egyes országok külbirtokai, tengeren túli megyéi az anyaországnál kerültek kimutatásra, nem ahová az adott ország rész földrajzilag tartozik. Például Francia déli területek adatai Franciaország adatainál szerepelnek.

Születési ország

Azon ország mai elnevezése, ahol az adott személy született.

Iskolázottság

Legmagasabb befejezett iskolai végzettség

A népesség iskolázottságának megállapítása az iskolarendszerű oktatás keretében szerzett legmagasabb végzettség alapján történt.

Az adatok egyaránt tartalmazzák a nappali, esti és levelező tagozaton, illetve a távoktatási és más formában szerzett végzettségeket.

Általános iskola 8. évfolyamnál alacsonyabb végzettségűek, akik legfeljebb az általános (elemi) iskola 1–7. osztályát, a polgári iskola 1–3. osztályát, a hatosztályos középiskola 1. osztályát, valamint a nyolcosztályos középiskola 1–3. osztályát végezték el, továbbá azok, akik egyetlen osztályt, évfolyamot sem végeztek el.

Általános iskola 8. évfolyam a végzettsége azoknak, akik az általános (elemi) iskola 8. osztályát, a polgári iskola 4–6. osztályát végezték el és nincs magasabb végzettségük, valamint akik bármely középiskolában végeztek el évfolyamokat, de sem szakmai oklevelet, sem érettségit nem szereztek.

Középfokú iskola érettségi nélkül, szakmai oklevéllel a végzettsége azoknak, akik szakmunkásképző (iparitanuló-, tanonc- stb.) iskolában szakmunkás-bizonyítványt, valamint szakiskolában oklevelet, szakképesítő bizonyítványt szereztek. A legmagasabb iskolai végzettség megállapításakor a korábbi szakmunkásképző iskolai végzettségek közül csak az 1961-ben vagy később, az egészségügyi szakiskolai, valamint a gép- és gyorsíróiskolai végzettségek közül csak az 1976-ban vagy később, nappali tagozaton szerettek számítanak ebbe a kategóriába.

Érettségi a végzettsége azoknak, akik általános vagy szakmai érettségivel rendelkeznek, illetve érettségire épülő szakképesítésük van, valamint akik az egyetem, főiskola stb. bármelyik évfolyamát elvégezték ugyan, de oklevelet (diplomát) nem szereztek. Az „érettségi” végzettség az alábbi csoportokból tevődik össze :

Általános érettségi a végzettsége azoknak, akik gimnáziumban vagy szakközépiskolában általános érettségit szereztek, és nincs érettségire épülő szakképesítésük, illetve magasabb végzettségük. Ebbe a csoportba tartoznak azok is, akik 1974–1986. években kiállított középiskolai végbizonyítvánnyal rendelkeznek.

Szakmai érettségi a végzettsége azoknak, akik a szakképesítést is igazoló érettségijüket, képesítő bizonyítványukat szakközépiskolában, technikumban, felsőkereskedelmi iskolában, középfokú tanító-, illetve óvónőképző intézetben stb. szereztek, és nincs magasabb szintű befejezett végzettségük. Ide tartoznak az 1949–1955 között szakérettségit szereztek is.

Érettségire épülő középfokú szakképesítés a végzettsége azoknak, akik 1985–2002 között szakközépiskolában érettségi után 1–3 évfolyamon technikus végzettséget szereztek, valamint akik szakközépiskolában érettségit követően, az Országos Képzési Jegyzékben (OKJ) szereplő középszintű vagy emelt szintű szakképesítést igazoló bizonyítvánnyal rendelkeznek és nincs magasabb szintű befejezett végzettségük. Ebbe a csoportba tartoznak azok is, akik szakmunkások szakközépiskolájában szereztek érettségit.

Felsőfokú szakképesítés a végzettsége azoknak, akik 1998 után középiskolában vagy felsőoktatási intézményben felsőfokú szakképesítő bizonyítványt szereztek, és nincs főiskolai, egyetemi oklevelük, diplomájuk.

Egyetem, főiskola stb. oklevéllel a végzettsége azoknak, akik főiskolai (vagy azzal egyenértékű pl. BA/BSc) oklevéllel, vagy egyetemi (vagy azzal egyenértékű pl. MA/MSc) oklevéllel rendelkeznek, továbbá akik doktori (PhD- vagy DLA-) fokozatot szereztek.

Főiskolai (vagy azzal egyenértékű, pl. BA/BSc) oklevél a végzettsége azoknak, akik főiskola, akadémia, felsőfokú technikum, felsőfokú szakiskola, felsőfokú óvónőképző vagy tanítóképző intézet stb. valamelyikében alap-, illetve szakirányú továbbképzés keretében oklevelet szereztek. Ebbe a kategóriába tartoznak azok is, akik a jelenlegi felsőfokú képzési rendszerben alapképzésben alapfokozatot (BA, BSc) szereztek.

Egyetemi (vagy azzal egyenértékű, pl. MA/MSc) oklevél a végzettsége azoknak, akik valamelyik egyetemen vagy azzal egyenértékű felsőfokú intézményben – alapképzés vagy kiegészítő képzés, illetve szakirányú továbbképzés keretében – oklevelet, illetve diplomát szereztek. E kategóriába tartoznak azok is, aki a jelenlegi felsőfokú képzési rendszerben mesterképzésben vagy osztatlan képzésben mesterfokozatot (MA, MSc) szereztek.

Doktori (PhD- vagy DLA-) fokozat a végzettsége azoknak, akik a doktori fokozatszerzési eljárás eredményeként megszerezhető tudományos fokozattal rendelkeznek. A legmagasabb iskolai végzettség megállapításakor a tudományos fokozatok közül csak az 1991-ben vagy később szereztek lettek figyelembe véve.

A legmagasabb iskolai végzettség szerinti besorolástól eltérnek azok az adatok, amelyek egy-egy jellegzetesebb végzettségi fokozatnak a megfelelő korú népességből számított arányszámait az annál magasabb végzettségűek hozzászámításával mutatják ki (pl. a *legalább érettségivel* csoport arányszámai tartalmazzák a felsőfokú oklevelet szerzett személyek adatait is).

Alapfokú végzettség: befejezett általános iskolai 8. évfolyam.

Középfokú végzettség: középfokú iskola érettségi nélkül, szakmai oklevéllel; illetve középfokú iskola érettségivel.

Felsőfokú végzettség: egyetem, főiskola stb. oklevéllel.

Tanulmányi terület, szakirány

A befejezett közép- és felsőfokú végzettségek tanulmányi területének és szakirányának közlésénél a korábbi népgazdasági ágak szerinti csoportosításról áttértünk az Oktatás Nemzetközi Szabványosztályozása (ISCED-97) szerinti csoportosításra. Az összehasonlíthatóság érdekében az adatok 1990-ig visszamenőleg átdolgozásra kerültek, az eltérő módszertan miatt kisebb eltérések előfordulnak.

ISCED tanulmányi területek:

- Oktatás
- Humán tudományok és művészetek
- Társadalomtudományok, gazdaság, jog
- Matematika, számítástechnika, egyéb természettudományok
- Műszaki, ipari és építőipari képzések
- Mezőgazdaság és állatorvosi tudományok
- Egészségügyi és szociális gondoskodás
- Szolgáltatások
- Egyéb

Az egyéb kategóriában az általános érettségit szerzettek adatai szerepelnek.

1990-ben az iskolai végzettség tanulmányi területére, szakirányára vonatkozó kérdéseket a népesség 20 százaléka kiterjedő reprezentatív minta kérdőíve tartalmazta. A mintavételes adatok a teljes népességre történő teljeskörűsítés (felszorzás) után a teljes körű felvételtől származóktól némileg eltérnek.

Nyelvismeret

Beszélt nyelv az az élő vagy holt nyelv, amelyen a személy másokat megérteni és magát megértetni képes. A korábbi népszámlálásokhoz képest 2016-ban több – a magyaron kívül legfeljebb 6 – nyelv megadására volt lehetőség. Ennek megfelelően a nyelvismeretet kimutató táblázatokban az összeírt személy annyiszor szerepel, ahány nyelvet megjelölt.

Az anyanyelven kívül beszélt nyelvek bemutatásakor csak azon személyek nyelvismerete szerepel, akik az anyanyelvi kérdésre válaszoltak. Az adott nyelven beszélők számából az anyanyelven kívül beszélőket levonva az illető anyanyelvűek számát kapjuk.

Gazdasági aktivitás, ingázás

A mikrocenzus eszmei időpontját megelőző héten végzett tevékenység alapján a népesség alapvetően két fő csoportból, a gazdaságilag aktív, illetve a gazdaságilag nem aktív népességből áll.

A **gazdaságilag aktív népesség** a foglalkoztatottakból és a munkanélküliekből tevődik össze. A nemzetközi ajánlásoknak megfelelően **foglalkoztatottnak** minősül minden 15 éves és annál idősebb személy, aki az eszmei időpontot megelőző héten legalább egy órányi, jövedelmet biztosító munkát végzett, vagy rendszeres foglalkozásától (pl. betegség miatti távollét vagy fizetett, illetve fizetés nélküli szabadság miatt) csak átmenetileg volt távol. Jövedelmet biztosító munkának számít annak jogi kereteitől függetlenül minden olyan tevékenység, ami pénzjövödelmet vagy természetbeni juttatást biztosít. Ennek megfelelően foglalkoztatottak mindazok, akik munkaviszonyban, kormánytisztviselői, köztisztviselői, közalkalmazotti jogviszonyban, bírói, ügyészi szolgálati viszonyban, munkavégzési kötelezettséggel járó tagsági viszonyban állnak bármely munkáltatóval, illetve munkaszerződéssel, vállalkozói engedéllyel rendelkeznek. Idetartozik a háztartáshoz tartozó gazdaságban vagy vállalkozásban, segítő családtagként végzett rendszeres tevékenység, az alkalmi munka, a közhasznú munkában, közmunkában való részvétel, illetve az egyéb nem szerződéses jogviszonyban végzett munka is. A foglalkoztatottak közé tartoznak a nyugdíj, gyed, gyes, gyet mellett dolgozók, továbbá – amennyiben az intézetben dolgoznak – a büntetés-végrehajtási intézetben fogva tartottak is. Foglalkoztatottnak számítanak a 15 éves és annál idősebb nappali tagozatos tanulók is abban az esetben, ha az eszmei időpontot megelőző héten legalább egy órát dolgoztak.

Az 1990. évi és korábbi népszámlálások nem számolták a foglalkoztatottak (korábbi megnevezés: **aktív keresők**) közé a nyugdíj, gyés, gyed mellett dolgozókat és a nappali tagozatos tanulmányok mellett dolgozókat. A sorkatonai, tartalékos katonai szolgálatot teljesítő, valamint a büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartott személyeket akkor tekintették foglalkoztatottnak, ha bevonulásuk, illetve büntetés-végrehajtási intézetbe kerülésük előtt dolgoztak. Az idénymunkások, alkalmi munkások akkor is a foglalkoztatottak közé számítottak, ha az eszmei időpontot megelőző héten nem dolgoztak.

A foglalkoztatottak számát és összetételét bemutató táblázatok minden esetben a 15 éves és annál idősebb foglalkoztatottak adatait tartalmazzák, míg a népesség gazdasági aktivitását bemutató táblázatokban az 1990. évi és korábbi népszámlálások aktív keresői között a 14 éves aktív keresők adatai is szerepelnek.

Munkanélküli az a személy, aki

- az eszmei időpontot megelőző héten nem dolgozott,
- az eszmei időpontot megelőző négy hét folyamán aktívan munkát keresett (állás után érdeklődött a Munkaügyi Központnál, munkaközvetítő irodánál vagy magán-munkaközvetítőnél, személyesen, vagy írásban megkeresett valamilyen munkáltatót, munkavállalás céljából hirdetést adott fel, hirdetésre válaszolt, rokonoknál, ismerősöknél érdeklődött munkaalkalom iránt, vagy vállalkozás indítását intézte), valamint
- úgy nyilatkozott, hogy legfeljebb két héten belül munkába tudna állni.

A munkanélküli-minősítésnek nem feltétele a munkanélküli-ellátásban (pl. munkanélküli-járadék) való részesülés.

A munkanélküliekről 1949 óta első ízben az 1990. évi népszámlálás gyűjtött adatokat. Az 1990. évi népszámlálásnál nem tartoztak a munkanélküliek közé azok a munkaképes koron (14–59 éves férfi, 14–54 éves nő) felüli személyek, akik nyugdíjasként, továbbá a gyés, gyed igénybevétele mellett munkát kerestek. Nem volt a munkanélküli-minősítés feltétele az sem, hogy az érintett két héten belül munkába tud állni.

A **gazdaságilag nem aktív népesség** ellátásban részesülő inaktívokból és eltartottakból áll.

Ellátásban részesülő inaktívok (korábbi megnevezés: **inaktív keresők**) azok a személyek, akik a felvétel eszmei időpontjában keresőtevékenységet nem folytattak, de keresettel, jövedelemmel rendelkeztek, így

- a saját jogú nyugellátásban, nyugdíjszerű ellátásban, járadékban részesülők,
- a hozzátartozói jogon folyósított nyugdíjban vagy egyéb ellátásban részesülők,
- a gyermekgondozás (nevelés) címen ellátásban részesülők,
- a szociális ellátásban részesülők, (ápolási díjban részesülők, szociális segélyezettek)
- a vagyonkból vagy egyéb, nem munkával kapcsolatos jövedelemből élők (pl. akik földjük, nyaralójuk, lakásuk bérbeadásából, bankbetétjük kamataiból, albérlő tartásából élnek).

Eltartottak azok a személyek, akik nem tartoznak az előbbieken felsorolt kategóriák egyikébe sem, mert általában keresettel, jövedelemmel nem rendelkeznek, és megélhetésükről magánszemély vagy intézmény gondoskodik.

Ilyenek például

- a 15 éven aluli nem tanuló gyermekek;
- a keresőtevékenységet nem folytató, ellátásban részesülő inaktívok nem minősülő nappali tagozaton tanulók (mindazok, akik az iskolarendszerbe tartozó alap-, közép-, illetve felsőfokú oktatási intézmények valamelyikének nappali tagozatán folytatják tanulmányaikat, függetlenül attól, hogy részesülnek-e ösztöndíjban);
- az egyéb eltartottak (a 15 éves és idősebb, nappali tagozaton nem tanuló eltartottak, mint pl. a háztartásbeliek).

Az utolsó foglalkozás abbahagyása óta eltelt idő

Az ellátásban részesülő inaktívak és a munkanélküliek esetében az utolsó foglalkozás abbahagyása óta 2016. október 1-jéig eltelt idő megállapítása az utolsó munkaviszony megszűnésének éve és hónapja alapján történt.

Nemzetgazdasági ág, ágazat

A foglalkoztatottakat munkáltatójuk vagy vállalkozásuk, a munkanélkülieket utolsó munkáltatójuk vagy vállalkozásuk tevékenysége alapján a TEÁOR'08 (gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszere) szerint soroltuk a megfelelő nemzetgazdasági ágba, illetve azon belül ágazatba.

A nemzetgazdasági ágra vonatkozó 2001. évi népszámlálási adatokat a TEÁOR'08 szerkezetének megfelelően dolgoztuk át.

A TEÁOR'08 rendszerének részletes ismertetése megtalálható a KSH honlapján (http://www.ksh.hu/teor_menu).

Foglalkozási főcsoport, csoport

A 2016. évi mikrocenzus a foglalkoztatottak egyéni foglalkozására vonatkozó adatait a FEOR'08 (foglalkozások egységes osztályozási rendszere) szerkezetének megfelelően közli.

Az 2001. évi népszámlálásnak az aktív keresők foglalkozásával kapcsolatos adatait a FEOR'08 szerkezetének megfelelően dolgoztuk át.

A FEOR'08 rendszerének részletes ismertetése megtalálható a KSH honlapján (http://www.ksh.hu/osztalyozasok_feor_menu).

Foglalkozási viszony

A foglalkozási viszony szerinti csoportosítást a foglalkoztatottnak a munkáltatóhoz való jogilag meghatározott viszonya alapján végeztük el. A 2016. évi mikrocenzus az alábbi főbb csoportosítást alkalmazta:

- alkalmazott,
- egyéni vállalkozó, önálló,
- társas vállalkozás dolgozó tagja,
- szövetkezet dolgozó tagja,
- alkalmi munkavállaló (eseti megbízással dolgozó, alkalmi munkás, napszámos)
- közmunkás (közhasznú, közcélú stb. munkát végző, közfoglalkoztatott)
- segítő családtag.

Alkalmazott az a személy, aki valamely munkáltatóval – általában munkaszerződés alapján – **munkaviszonyban, bedolgozói jogviszonyban** áll. Ebbe a kategóriába tartoznak a köztisztviselők, a kormánytisztviselők, a közalkalmazottak, a bírói, ügyészi, szolgálati viszonyban állók, valamint a fegyveres erők és rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjai is (**közszolgálati, szolgálati jogviszony**).

Egyéni vállalkozó, önálló az általában vállalkozói igazolvánnyal rendelkező, ennek alapján dolgozó személy, aki tevékenységét nem társas vállalkozás formájában, hanem a **vállalkozás egyszemélyes tulajdonosaként önállóan vagy alkalmazottakkal együtt végzi** (kisiparos, magánkereskedő, mezőgazdasági kistermelő, szellemi szabadfoglalkozású).

Társas vállalkozás dolgozó tagja az, aki vállalkozói tevékenységét **tulajdonosként** nem egyénileg, hanem társas vállalkozás keretei között, valamilyen – nem szövetkezeti formában működő – gazdasági társaság **munkavégzés jellegű személyes közreműködésre kötelezett** tagjaként folytatja.

Szövetkezet dolgozó tagja az a személy, aki bármilyen – szövetkezeti formában működő – gazdasági szervezet (pl. fogyasztási szövetkezet, mezőgazdasági szövetkezet) **tagjaként** az adott szövetkezettel **munkavégzési kötelezettséggel járó** szövetkezeti tagsági viszonyban áll.

Alkalmi munkavállaló (eseti megbízással dolgozó, alkalmi munkás, napszámos) az, aki **állandó munkajogviszony létesítése nélkül**, és nem is vállalkozóként vállal – alkalmi munkavállalói könyvvvel vagy anélkül – valamilyen, jellemzően csak rövid ideig tartó munkát (pl. mezőgazdasági napszámot, hőeltakarítást, építkezéssel segédmunkát). Az alkalmi munkavállaló a munkaadóval kötött megállapodás alapján vagy bizonyos meghatározott ideig (egy napig, egy hétig stb.) végez munkát, vagy valamilyen meghatározott munka, feladat elvégzését vállalja el (a kert felásása, a kerítés lefestése stb.). Alkalmi munkásnak tekintjük azokat is, akik eseti megbízással keretében (nem vállalkozóként) vállalnak el egy bizonyos szellemi munkát (pl. egy tanulmány lefordítását, egy előadás megtartását).

Közmunkás (közhasznú, közcélú stb. munkát végző, közfoglalkoztatott) az, akit a helyi **önkormányzat** közhasznú munkavégzés vagy közmunkaprogram keretében foglalkoztat.

Segítő családtag az a közreműködő családtag, aki az egyéni vállalkozónak, a társas vállalkozás tagjainak, illetve a szövetkezeti tagoknak segít a tevékenységükben, **fizetség nélkül**, de a háztartás tagjaként részesülve a vállalkozás, a gazdaság eredményeiből.

A foglalkoztatottak napi ingázása

Annak megállapítása, hogy a foglalkoztatottak közül ki minősül naponta ingázónak, az életvitelszerű lakóhely szerinti, illetve a munkahely szerinti település egyezőségén vagy különbözőségén alapul.

A 2016. évi mikrocenzus adataiban a lakónépességben belül megkülönböztethető azon személyek csoportja, akik a mikrocenzus időpontjában átmenetileg, egy évnél rövidebb ideig külföldön tartózkodtak. Az ingázási jellemzők bemutatása az átmenetileg külföldön tartózkodókra nem vonatkozik.

Helyben lakó és dolgozó: az a foglalkoztatott, aki ugyanazon a településen dolgozik, mint ahol életvitelszerűen lakik. Ide tartozik a fővárosi kerületek közötti napi munkába járás is, mert napi ingázás szempontjából Budapest egyetlen településnek (közigazgatási egységnek) minősül.

Naponta ingázó az a foglalkoztatott, aki nem ugyanazon a településen dolgozik, mint ahol ténylegesen lakik. A naponta ingázók közé számítanak a napinál ritkábban (pl. két-három naponta), de rendszeresen ingázók is.

Az ún. **változó településen dolgozók:** azok a foglalkoztatottak, akik tevékenységüket rendszeresen más-más településen végzik (pl. ügynök, piaci árus).

Naponta más településről dolgozni bejárók: a magyarországi lakóhelyről érkező foglalkoztatottak száma, akik adott településre járnak dolgozni.

Ingázási egyenleg: az adott településre bejáró és eljáró foglalkoztatottak különbsége.

Helyben foglalkoztatottak száma: a településen helyben lakó és dolgozó, illetve a más településekről bejáró foglalkoztatottak összege adja ki az adott településen dolgozó összes foglalkoztatott számát.

A népesség nemzetiségi hovatartozását befolyásoló tényezők

A nemzetiségi hovatartozást meghatározó kérdések az ún. különleges adatok közé tartoznak. A népszámlálási törvény alapján a válaszadás e kérdésekre önkéntes volt.

A nemzetiségi témakör a 2016. évi mikrocenzuskor a kérdőíven az előző népszámlálással összehasonlítható módon jelent meg. A nemzetiséghez tartozás különböző aspektusait – eltérően sok európai országtól – több kérdés vizsgálta: a nemzetiségen kívül az anyanyelvre, a családi-baráti körben beszélt nyelvre is vonatkozott egy-egy kérdés. A nemzetiségre azonban nem egy, hanem két kérdést tettünk fel a 2016. évi mikrocenzus során, felhasználva azokat a már 2011. évi népszámlálás során már alkalmazott kutatói tapasztalatokat, amelyek szerint elősegíti a többes identitás bejegyzését az, ha nem egy, hanem két prioritás nélküli kérdés vonatkozik a nemzetiségi hovatartozásra.

Az adatfelvételkor egy személy több nemzetiséghez tartozhat is vallhatta magát. Ennek megfelelően a nemzetiség, az anyanyelv, a családi, baráti közösségben használt nyelv szerinti táblázatokban az összeírt személy annyiszor szerepel, ahány nemzetiséghez való kötődést megjelölt.

A négy, nemzetiségi hovatartozásra vonatkozó kérdés válaszainak együttes vizsgálatából úgy állapítottuk meg a válaszadó nemzetiséghez tartozását, hogy adott nemzetiséghez tartozónak tekintjük azt a személyt, aki a négy kérdésből legalább egyre az adott nemzetiséget jelölte meg. E módszer – amely a 2011. évvel megegyezik, tehát az adatok összehasonlíthatók – biztosítja azt, hogy egy személyt egy nemzetiségnél csak egyszer számoltunk el. Mivel azonban mindenkinek lehetősége volt több nemzetiséget is megjelölni, egy személy annyiszor szerepel a nemzetiségekhez tartozók között, ahány nemzetiséget bármelyik kérdésnél megjelölt.

A nemzetiségek adatai a fentiek szerint megállapított „nemzetiséghez tartozókat” tartalmazzák.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény felsorolja a hazai nemzetiségeket: bolgár, cigány, görög, horvát, lengyel, német, örmény, román, ruszin, szerb, szlovák, szlovén, ukrán.

Jelen kiadvány a tizenhárom hazai nemzetiség mellett tartalmazza a magyar nemzetiségűek adatait is.

Nemzetiség

A magyar népszámlálások a nemzetiségi hovatartozás szempontjából minden összeírt személyt, anyanyelvre való tekintet nélkül, olyan nemzetiségűként vesznek számba, amelyhez tartozónak minden befolyásolástól mentesen vallotta magát. 2001 előtt az adott népszámlálás adatgyűjtése és feldolgozása alapján rendelkezésre álló adatok szerepelnek.

Anyanyelv

Az az élő nyelv, amelyet az ember általában gyermekkorában (elsőként) tanul meg, amelyen családtagjaival általában beszél, és amelyet minden befolyásolástól mentesen, a valósághoz hűen anyanyelvének vall. A némák és a beszélni nem tudó csecsemők anyanyelve az a nyelv, amelyen hozzátartozóik rendszerint beszélnek. 2001 előtt az adott népszámlálás adatgyűjtése és feldolgozása alapján rendelkezésre álló adatok szerepelnek.

Családi, baráti közösségben használt nyelv

A népszámlálási családfogalomtól eltérően, ennél a kérdésnél családi körnek tekintettük mindazon személyek csoportját – lakóhelytől, országhatártól, rokonsági foktól függetlenül –, akiket a megkérdezett a családjának tekintett.

Korlátozottság, fogyatékoság, tartós betegség, akadályozottság

Az egészségi állapottal kapcsolatos kérdések csoportja az ún. különleges adatok közé tartoznak. A népszámlálási törvény alapján a válaszadás e kérdésekre önkéntes volt.

A 2001-es népszámlálás óta alapvetően megváltozott a fogyatékoság fogalmának értelmezése Európában. A változás leglényegesebb eleme a szemléletváltás: míg korábban a fogyatékoságot inkább orvosi értelemben határozták meg a szakemberek, és egészségügyi problémaként tekintettek a jelenségre, addig ma már a társadalmi beilleszkedés oldaláról, ennek akadályoztatása szempontjából ítélik meg a fogyatékoságot. Az ENSZ-nek a 2010 körüli európai népszámlálásokra vonatkozó népszámlálási ajánlása – az ENSZ fogyatékos statisztikai Washingtoni Csoportjával összhangban – a fogyatékosággal élők bizonyos tevékenységeik ellátásában tapasztalt korlátozottság nagyobb valószínűsége szerint határozza meg.

A változás egy másik lényeges eleme, hogy változtak a fogyatékoságok csoportosítását segítő nomenklatúrák. A jelenleg érvényes osztályozás az értelmi fogyatékoságokat részletesebb csoportosításban, az autizmust kiemelve tartalmazza, új kategóriaként szerepelteti a súlyos belszeri fogyatékoságot, és megkülönbözteti a siketvakság fogalmát.

Mindez a változás a 2016. évi mikrocenzus kérdőívének fogyatékoságra, egészségi állapotra vonatkozó részén is tükröződik. A kérdőív kialakításakor az egészségügyi kormányzati és a fogyatékos szervezetek képviselői, az adatok felhasználói a fogyatékoság új megközelítésének alkalmazása mellett foglaltak állást. Emiatt kerültek a kérdőívre az új nomenklatúrák szerinti fogyatékoságtípusok, valamint az életvitel különböző területein meglévő akadályozottság jelzése, ahogy már a 2011. évi népszámlálás kérdőívében is szerepelt.

A fogyatékossgal élők összesített adatai csak a leírt megközelítésbeli különbség szem előtt tartása mellett hasonlíthatók össze a 2011. éviakkal.

Az időbeli összehasonlítást nehezítő másik tényező, hogy 2011-ben azok, akik nem fogyatékossgal élők voltak, de egészségi állapotukat rossznak ítélték, – mivel nem találtak ennek jelölésére válaszlehetőséget a kérdőívben – az „egyéb” fogyatékos kategóriát jelölték meg. Ez megnehezítette a ténylegesen fogyatékossgal élők megkülönböztetését a tartós betegektől és ezáltal megnehezítette a fogyatékossgal élők valós számának megállapítását is. Emiatt tartalmazott a 2011. évi népszámlálás kérdőívével megegyezően a 2016. évi mikrocenzus kérdőíve is a tartós betegségekre vonatkozó kérdést. A kategóriák szétválasztása ezzel együtt is tartalmazhat szubjektív elemeket az adatszolgáltatók részéről, de a tartós betegséggel élők jelentős száma azt mutatja, hogy a kérdést a többség helyesen értelmezte.

Az időbeli összehasonlításnál a fentiek miatt különösen fontos a körültekintés. Az adatok visszamenőleges átdolgozására ugyanis – szemben a foglalkozási vagy az ágazati osztályozások szerinti adatokkal – a fogyatékossgal témakörében nincs lehetőség.

Korlátozottság

Az „Egészségproblémából fakadó akadályozottság” kiegészítő felvétel szűrőkérdése az egészségi probléma miatt kialakult legalább 6 hónapja fennálló, a mindennapi tevékenységek elvégzésében jelentkező korlátozottságra vonatkozott és annak mértékére kérdezett rá.

Egészségi problémának a sérülések, balesetek, kialakult vagy veleszületett betegségek, születési rendellenesség miatt kialakult állapotok, betegségek számítottak. Mindennapi tevékenységeken egy átlagos ember tevékenységeit kellett érteni.

Fogyatékossgal

Fogyatékossgalnak tekintjük azt a maradandó állapotot vagy sajátosságot, amikor a személy testi, értelmi, érzékszervi, mozgásszervi vagy kommunikációs képességét számottevően vagy egyáltalán nem birtokolja, és ez jelentős mértékben gátolja a társadalmi életben való részvételében, a megszokott, a hagyományosan elvárható életvitel gyakorlásában.

A mikrocenzus kérdőíve tételesen felsorolta a legjellemzőbb, leggyakrabban előforduló fogyatékossgalakat. Az összeírás alkalmával legfeljebb három fogyatékossgalot lehetett feltüntetni. Ha egy személy egynél több fogyatékossgalot jelölt meg, akkor annyiszor van elszámolva a táblázatok fogyatékossgal típusokat tartalmazó részénél, amennyi fogyatékossgalot megjelölt. A táblázatok „fogyatékossgalal élők” sorában azonban egy személy csak egyszer szerepel.

A fogyatékossgal típusai

A 2011. évi népszámlálás és a 2016-os mikrocenzus során alkalmazott kategóriák:

Mozgássérült az a személy, akinél a mozgásos tapasztalatszerzés, szocializáció jelentős és maradandó akadályozottsága áll fenn. Ennek oka a tartó és/vagy a mozgató szervrendszer sérülése, károsodása, funkciózavara.

Autista az a személy, akinek társas viselkedési készségei területén hiányosságai vannak.

Értelmi fogyatékos az a személy, akinek általános értelmi képessége az átlagostól számottevően elmarad, önálló életvezetése jelentősen akadályozott.

Mentálisan sérült (pszichés sérült) az a személy, aki elmeorvosi, pszichiátriai (nem pszichológiai) kezelés alatt áll, vagy állt korábban. A pszichés sérülés tehát nincs összefüggésben az értelmi képességekkel, nem azonos az értelmi fogyatékossgalal! Korábban az ilyen személyt nevezték pszichiátriai betegekk.

Beszédhibás a személy, ha a beszédképző szervei anatómiai sérülésének, fejletlenségének vagy működési zavarának következtében beszéd közben kiejtési hibákat vét (pl. pöszeség, selypítés, raccsolás, dadogás, orrhangzós beszéd).

Beszéd fogyatékos az a személy, akinek a beszédés nyelvi fejlődése különböző okok következményeként nem indult meg, lassan indult meg, kórosan késik, vagy a már kialakult beszéd szenved különféle szintű sérülést. Beszéd fogyatékoság például az artikuláció jellegzetes zavara, a kifejező beszéd zavara, a beszéd megértés zavara, a szerzett aphasia epilepsziával. A beszéd és a nyelv fejlődésének zavarait gyakran követi társuló probléma, pl. olvasási, helyesírási nehézség, személyközi kapcsolatok zavara.

Gyengénlátó, aliglátó az a személy, akinek súlyos látásgyengülése van, látása szemüveggel, kontaktlencsével, gyógyszerrel vagy műtéttel nem javítható, de a tárgyak meglétét, helyét érzékeli.

Vak az a személy, aki egyik szemére sem vagy csak egyik szemére lát fényt, illetve fényérzése van ugyan, de éleslátása nem alkalmas tárgyak felismerésére.

Nagyothalló: hallókészüléket használva vagy orvosi rehabilitációval és fejlesztéssel, jelnyelv használata nélkül képes a másokkal történő beszédbeli (hangos) kommunikációra.

Siket: hallása hallókészülékkel, orvosi rehabilitációval és fejlesztéssel nem javítható, általában jelnyelv használatával érintkezik más személlyel.

Siketvak (látás- és hallássérült): az a személy, akinél a látás- és hallássérülés egyidejűleg fennáll. Vele kapcsolatot felvenni, kommunikációt kialakítani, fenntartani csak speciális módszerekkel lehet.

Súlyos belszervi fogyatékos: a transzplantáltak, vesedialízisre szorulók.

Egyéb: a megkérdezett által beírt, a fentiekben még nem említett probléma, fogyatékoság.

Tartós betegség

A tartós betegségre vonatkozó kérdések az ún. különleges adatok közé tartoznak. A népszámlálási törvény alapján a válaszadás e kérdésekre önkéntes volt.

Tartós betegségnek számít az olyan tartós egészségkárosodás, amely jelenleg nem gyógyítható, de gyógyszerekkel vagy más terápiákkal kezelhető. Ilyen pl. a cukorbetegség, az asztma, a tüdőbaj, a magas vérnyomás, a daganatos betegségek, a szív- és érrendszeri betegségek, az ízületi betegségek.

Akadályozottság

Akadályozott a nem intézetben élő fogyatékos és az egészségi probléma miatt a mindennapi tevékenységek elvégzésében korlátozott emberek sokasága. A funkcionálisan korlátozottak definiálására a Washington Group kérdései 6 területet különítenek el – látás, hallás, mozgás, emlékezés, koncentráció, önellátás és kommunikáció – és a kérdésekre adott válaszok alapján két kategóriába sorolják a népességet. „Disabled” – akik a 6 kérdés valamelyikére a „nagy nehézsége van vagy egyáltalán nem képes” választ adták, „non-disabled”, akiknek nincs vagy csak csekély nehézségük van ezeken a területeken. Az „Egészségproblémából fakadó akadályozottság” kiegészítő felvételben vizsgált népesség ez alapján felosztható: súlyosan akadályozott, mérsékelten akadályozott és nem akadályozott csoportra.

Háztartás, család

Háztartás (magánháztartás)

Közös háztartásba az olyan együtt lakó személyek tartoznak, akik egy lakásban vagy annak egy részében laknak, a létfenntartás (pl. étkezés, napi kiadások) költségeit – legalább részben – közösen viselik.

Ha a háztartás egy családból áll, a család és a háztartás lényegében azonos, a háztartás egycsaládos. Az egycsaládos háztartás a családtól abban különbözik, hogy a családdal együtt élő rokon vagy nem rokon személyeket (ideértve a családdal élő állami gondozott gyermekeket is) a családtagok száma nem, a háztartás tagjainak száma viszont tartalmazza. Ha több család vezet közös háztartást, a háztartás többcsaládos. A két vagy annál több családból álló háztartások tagjainak száma – hasonlóan az egycsaládos háztartásokhoz – a háztartást alkotó családok tagjain kívül magába foglalja a családokkal élő, de külön családot nem alkotó személyek számát is. Az egy vagy több családot magába foglaló háztartás az ún. családháztartás.

Azt a háztartást, ahol nem él család, nem családháztartásnak nevezzük. A nem családháztartás lehet:

- egyszemélyes háztartás, amikor a háztartást egyetlen személy alkotja;
- egyéb összetételű háztartás, amelyben csak családot nem alkotó személyek élnek, úgymint
 - rokon személyek (pl. testvérek, az egyik nagyszülő bármilyen családi állapotú unokájával),
 - nem rokon személyek háztartása (pl. barátok),
 - rokon személyekből és a velük élő nem rokon személyekből álló háztartás (pl. két testvér a barátjukkal).

Háztartásban, családban élők

A háztartások és a családok adatainak feldolgozása ebben a kiadványban a népszámlálási lakónépességen alapul. A háztartásban és a családban élők száma tehát nem tartalmazza azokat a személyeket, akik az összeírás helye szerinti településen nem tartoznak a népszámlálási lakónépességbe. (Például ha egy háztartás egy házaspárból és egy nőtlen gyermekből áll, a gyermek egy másik településen tanul és ténylegesen is ott lakik, akkor a gyermek az összeírás helyén nem, hanem a másik településen tartozik a népszámlálási lakónépességbe, ezért az összeírás helyén sem a háztartásban élők, sem a családban élők között nem szerepel.)

Háztartásfő

A háztartásfő egycsaládos háztartásban azonos a családfővel. Többcsaládos háztartás esetén:

- különböző gazdasági aktivitású családfők közül a foglalkoztatott, ha ilyen nincs, az ellátásban részesülő inaktív családfő a háztartásfő; ha ilyen sincs, de van munkanélküli családfő, akkor ő a háztartásfő;
- azonos gazdasági aktivitású családfők közül az idősebb a háztartásfő (azonos életkor esetén bármelyik).

Nem családháztartások esetén a háztartásfő kijelölése a többcsaládos háztartásoknál alkalmazott elveknek megfelelően történt. Háztartásfőnek tekintendő az egyedülálló személy is.

Intézeti háztartás

Az intézeti háztartás azoknak a népszámlálási lakónépességbe tartozó személyeknek a csoportja, akik intézetben (pl. kollégium, idősek otthona, börtön) élnek, és ott közösségi elhelyezést vagy elhelyezést és ellátást kapnak.

Család

A család a házastársi vagy élettársi, illetve vérségi kapcsolatban együtt élők legszűkebb köre.

A család lehet:

- párkapcsolaton alapuló, ezen belül
 - házaspár, bejegyzett élettárs nőtlen, hajadon gyermekkel vagy gyermek nélkül;
 - élettársi kapcsolatban együtt élő két személy nőtlen, hajadon gyermekkel vagy gyermek nélkül; és
- egy szülő (apa vagy anya) nőtlen, hajadon gyermekkel.

Az 1949. és az 1960. évi adatoknál a gyermekek száma a házas, az özvegy és az elvált gyermekek, valamint a szülő nélkül, nagyszülővel élő unokák számát is tartalmazza, illetve a családok száma magába foglalja a nagyszülőből és unokából álló életközösségeket is.

A 2011. évi adatoknál az élettársi kapcsolatok száma foglalja magában a bejegyzett (azonos nemű) élettársakat.

Családi állás (családban, háztartásban betöltött szerep)

A családi állás az azonos háztartásban élő személyek egymáshoz fűződő rokonsági vagy egyéb (gazdasági) kapcsolatát fejezi ki.

Férj, feleség, bejegyzett élettárs: törvényes házasságban együtt élő férfi és nő, illetve anyakönyvvezető előtt élettársi kapcsolatot létesített azonos nemű pár.

Élettárs: házasságkötés nélkül, házasságszerű kapcsolatban együtt élő két személy, függetlenül családi állapotuktól és attól, hogy különböző vagy azonos neműek. Az élettársi kapcsolatok száma tartalmazza a nyilvántartásba vett és a nyilvántartásba vétel nélkül együtt élőket.

Gyermekével egyedül élő szülő, apa vagy anya: az a személy, aki házastárs, élettárs nélkül él gyermekével vagy gyermekeivel.

Gyermek: a férj, feleség, élettárs vagy apa, anya családi állású személyek gyermeke, ha nem alkot önálló családot, függetlenül életkorától, családi állapotától, és attól, hogy van-e saját megélhetési forrása. Gyermeknek kell tekinteni az örökbe fogadott, a nevelt és a házasságon kívül született gyermeket is. A gyermekek számára nem tartoznak bele az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett, illetve az állami gondozott gyermekek.

A háztartás- és családfeldolgozásokban gyermek csak a nőtlen, hajadon (azaz házasságot még soha nem kötött) családi állapotú, gyermek családi állású személy lehet. Ekkor a gyermekként összeírt nem nőtlen, hajadon személyek az egyéb rokonok között szerepelnek.

Felmenő rokon: a férj, feleség, élettárs, gyermekével egyedül élő szülő apja vagy anyja, nagyszülője, dédszüloje, apósa vagy anyósa.

Más rokon személy: az előző családi állású személyek közé nem sorolható, de az adott háztartásban élő személy, aki a háztartás legalább egy tagjával rokonsági kapcsolatban van (pl. a házaspár valamely tagjának testvére, nagybácsi, nagynéni, unokatestvér, egyik nagyszülő az unokájával).

Nem rokon személy: aki a család egyik tagjával sincs rokonsági kapcsolatban, pl. háztartási alkalmazott, barát. Idetartozik az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett, illetve a nem örökbe fogadott állami gondozott gyermek.

Egyedülálló: az a személy, aki külön háztartásban egyedül él.

Családfő

A családfő házaspár és élettársi kapcsolat esetén a férj, illetve a férfi élettárs, egy szülő gyermekkel típusú családokban a szülő, azonos neműek párkapcsolatában az idősebb személy.

A háztartások, családok gazdasági aktivitási összetétele

A háztartások, illetve a családok gazdasági aktivitási összetételét az határozza meg, hogy a bennük élő személyek gazdasági aktivitásuk alapján a négy főkategória (foglalkoztatott, munkanélküli, ellátásban részesülő inaktív, eltartott) közül melyikbe tartoznak.

Háztartások, családok gazdasági aktivitási összetétele	Foglalkoztatott	Munkanélküli	Ellátásban részesülő inaktív	Eltartott
	személyek száma a háztartásban, családban			
Foglalkoztatottal	>0	>=0	>=0	>=0
Nincs foglalkoztatott, munkanélküli van	=0	>0	>=0	>=0
Nincs foglalkoztatott, ellátásban részesülő inaktív van	=0	=0	>0	>=0
Nincs foglalkoztatott, csak eltartott van	=0	=0	=0	>0
Részletes gazdasági aktivitási összetétel				
Csak foglalkoztatott van	>0	=0	=0	>=0
Csak munkanélküli van	=0	>0	=0	>=0
Csak ellátásban részesülő inaktív van	=0	=0	>0	>=0
Csak eltartott van	=0	=0	=0	>0
Foglalkoztatott és ellátásban részesülő inaktív van	>0	=0	>0	>=0
Foglalkoztatott és munkanélküli van	>0	>0	=0	>=0
Inaktív kereső és munkanélküli van	=0	>0	>0	>=0
Foglalkoztatott, ellátásban részesülő inaktív és munkanélküli van	>0	>0	>0	>=0

Háztartások lakáshasználati jogcíme

Tulajdonosi jogcímeűek azok a háztartások, amelyekben a lakás tulajdonosa vagy hasznélvezője él, függetlenül attól, hogy a lakás az adott személynek kizárólagos vagy résztulajdona. Idetartoznak azok a háztartások is, amelyekben nem él ott a lakás tulajdonosa vagy hasznélvezője, de a háztartás legalább egy tagja vele rokoni kapcsolatban van (pl. házastársa, élettársa, gyermeke, szülője, testvére, unokája) és a lakáshasználatért lakbért nem fizet.

Bérleti jogcímeű az a háztartás, amelyben olyan személy él, aki a lakás egészét – akár egyedül, akár más személlyel közösen – használja, és ezért lakbért fizet. Idetartoznak a társbérletek (csak önkormányzati tulajdonú lakásnál fordulhat elő) és a bérlőtársi viszony, amikor többen (pl. diákok) közösen bérelnek egy lakást. E csoport tartalmazza a szolgálati lakásban lakó háztartásokat is, amikor a lakás használata a háztartás valamely tagjának munka- vagy szolgálati viszonyához kapcsolódik, függetlenül attól, hogy a lakás használatáért fizet-e lakbért. A bérleti jogcímeű kategória egy alcsoportja a lakás egy részét bérlő háztartás is, ha a bérbeadóval közös lakásban lakik, és tőle a lakásnak legalább egy helyiségét (pl. egy szobáját) egyedül, családtagjaival vagy akár más személlyel együtt bérlő, és ezért lakbért fizet.

Más jogcímen lakik a lakásban az a háztartás, amelynek lakáshasználati jogcíme az előbbi meghatározások egyikébe sem sorolható be (pl. szívességi lakáshasználó, jogcím nélküli, lakásért eltartó).

Lakás

Lakóegységek

A mikrocenzus a népszámlálásokkal megegyezően a személyeket lakóegységekben veszi számba, és a lakásvizonyok megismerése céljából a személyekkel együtt összeírja a lakóegységeket is. A lakóegység fogalma a lakást, a lakott üdülőt és a lakott egyéb lakóegységet foglalja magában.

Lakás

Az eredetileg állandó emberi szállás, tartózkodás (otthon) céljára épített, vagy lakássá átalakított, és jelenleg is lakás céljára alkalmas, meghatározott rendeltetésű (lakó-, főző-, egészségügyi stb.) helyiségek egymással általában műszakilag (építészeti) is összefüggő egysége, melynek a közterületről, udvarról vagy az épületen belüli közös térből (lépcsőház, folyosó stb.) önálló, külön bejárata van.

Egy lakásnak minősült az összeírásakor a műszakilag (építészeti) összefüggő, belső átjárókkal összekötött helyiségek csoportja akkor is, ha egy vagy több helyiség átjáróját ideiglenes jelleggel (nem befalazva) lezárták. Az olyan, többnyire különálló helyiséget, építményt – mint pl. a családi házak nyári konyháját –, amelyet azzal a céllal építettek, hogy a lakás részét képezze, a lakáshoz tartozónak tekintettük, ha azt a főépületben lakó háztartás használta. Az albérletbe kiadott, vagyis idegen háztartás által használt nyári konyha azonban külön lakóegységet képez. Ha az eredetileg összefüggő helyiségeket önálló lakás kialakítása céljából műszakilag megosztották (leválasztották), akkor a hajdani egy lakást a leválasztás utáni állapotnak megfelelő számú lakásként kellett összeírni. Két vagy annál több, korábban különálló lakás műszakilag (pl. belső ajtókkal) összekötve már csak egy lakást képez.

Üdülő

Jellemzően pihenésre, üdülésre épített, illetve használt lakóegység. A 2016. évi mikrocenzus során a lakott üdülők összeírása történt meg – azoké, melyekben legalább egy személy életvitelszerűen élt. A lakott üdülők adatai a lakott lakások adataival összevontan szerepelnek.

A népszámlálási hagyományoknak megfelelően a lakások és a lakott üdülők együttesen képezik a **lakásállományt**.

Lakott egyéb lakóegység

Ebbe a kategóriába tartoznak a lakott gazdasági helyiségek (raktár, présház, istálló műhely, mosókonyha, üzlethelyiség, garázs stb.), illetve ideiglenes, mozgó vagy egyéb létesítmény lakott helyiségei (kunyhó, lakókocsi stb.), továbbá az épület telkére épített, önálló háztartás (pl. al- vagy ágybérlet) által lakóhelyként használt olyan különálló létesítmény, amely a lakás fogalmának nem felel meg (pl. nyári konyha).

Lakottság, a lakóegység használata

Lakott a lakás, az üdülő, az egyéb lakóegység, ha abban legalább egy személy rendszeresen, életvitelszerűen tartózkodott az összeírás eszmei időpontjában. Azokat a lakásokat, amelyekben laktak ugyan, de lakóik (pl. a diplomáciai testületek tagjai és családjuk) nem tartoztak az összeírás körébe, nem lakottnak tekintettük.

Nem lakott a lakás, ha abban az összeírás eszmei időpontjában rendszeresen, életvitelszerűen senki sem tartózkodott. A nem lakott lakásokat a használat szerint megkülönböztetve a következőképpen csoportosítjuk: csak idényszerűen, másodlagosan lakott lakások; a más célra használt lakások, amelyeket az összeírás idején nem eredeti rendeltetésüknek megfelelően, hanem pl. irodaként, orvosi rendelőként, műhelyként használtak, és átalakítás nélkül alkalmasak az eredeti rendeltetés szerinti használatra; a ténylegesen nem lakott, üres lakások, amelyek eredeti rendeltetésüknek megfelelnek (nincsenek átalakítva és más célra sem használják), de az adatfelvétel eszmei időpontjában nem volt lakójuk.

Tulajdonjelleg

A lakások tulajdonjellege a lakás teljes egészére vonatkozik, független attól, hogy a lakásnak egy vagy több tulajdonosa van-e (közös tulajdon), a tulajdonos a lakásban lakik vagy sem, illetve hogy a benne összeírt személyek milyen jogcímen laknak a lakásban.

A 2016. évi mikrocenzus a magántulajdonú lakások két kategóriáját különböztette meg:

- magyar állampolgárságú magánszemély(ek) és
- külföldi állampolgárságú magánszemély(ek).

Magyar-külföldi vegyes magántulajdon esetén a lakás tulajdonosának a magyar állampolgárságú magánszemélyt kellett tekinteni az adatfelvételnél, minden más esetben a többségi tulajdoni arány alapján került meghatározásra a lakás tulajdonjellege.

Lakáshasználati jogcím

A lakás egészére vonatkozó használati jogcím azonos a lakást használó háztartás jogcímével. Ha a lakásban több háztartás él, a lakás annak a háztartásnak a lakáshasználati jogcímét kapta, amelyik a „Háztartások lakáshasználati jogcíme” alatti felsorolásban előbb található.

A lakás helyiségei

Szoba a közvetlen, természetes megvilágítással és szellőzéssel (ajtóval, ablakkal) rendelkező, legalább 4 m² alapterületű, alvás vagy nappali tartózkodás céljára szolgáló helyiség (háló-, gyermekszoba, ebédlő stb.). Az ablakkal is rendelkező hall, étkező, valamint a rendelőnek, váróhelyiségnek, irodának stb. használt szobajellegű helyiségek szintén a szobák között szerepelnek.

A lakások szobaszám szerinti csoportosítása – függetlenül az egyes szobák nagyságától (alapterületétől) – a lakás, üdülő összes szobájának együttes száma alapján történt.

Konyha a főzés (esetleg étkezés) céljára létesített és használt – legalább 4 m² alapterületű, általában közvetlen, természetes megvilágítással, szellőzéssel (ablakkal, ajtóval) ellátott – helyiség.

Főzőfülke a főzés céljára létesített és használt 4 m²-nél kisebb alapterületű helyiség. Ide tartozik a teakonyha és a főzőszekrény is.

A közös légterű, több funkciót ellátó helyiségeket a használat célja szerinti helyiségekre bontva, a megfelelő helyiségek között írtuk össze.

A **fürdőszoba** (zuhanyozó, mosdófülke) a lakás tisztálkodási célra használt helyisége. Általában vízvezetékekkel, szennyvízelvezetéssel és fürdési (tisztálkodási) berendezésekkel ellátott.

Alapterület

A lakáshoz tartozó valamennyi helyiség alapterületének egész m²-ben kifejezett nagysága. Az előszobák (szélfogók, belépők), beépített szekrények, öltözők (gardróbok), éléskamrák, a konyhai, fürdőszobai stb. berendezések alapterülete beletartozik a lakás alapterületébe. A lodzsa, a fedett (zárt)

terasz és fedett (zárt) erkély alapterületének a fele, tetőtér (manzárd) esetében az 1,9 m vagy annál magasabb belmagasságú területet tartozik a lakás alapterületéhez.

Felszereltség

A közölt adatok mindig a lakáson belül meglévő felszereltséget tartalmazzák.

Hálózati vízvezetékekkel ellátott a lakás, ha vízellátása (közmű-, illetve közüzemi jellegű) vízműhálózatba bekötött vezetéknek a lakás valamely helyiségében felszerelt kifolyócsapján keresztül történik.

Házi vízvezetékekkel ellátott az a lakás, amelyben a vezeték – általában – az épület telkén, udvarán lévő kút vizét vezeti el a lakásban lévő kifolyócsapig.

Meleg folyóvízzel ellátott a lakás, ha a tisztálkodáshoz és a háztartás viteléhez szükséges meleg folyó vizet távvezeték, központi kazán vagy bármilyen egyedi (helyi) vízmelegítő készülék szolgáltatja (beleértve a kis kapacitású, ún. konyhai vízmelegítő készüléket is).

Vízöblítéses WC-vel ellátott a lakás, ha van a lakáson belül – akár külön helyiségben, akár a fürdőszobában – csatornába bekötött, vízöblítéses WC.

Közcsatornával ellátott a közüzemi, illetve a közüzemi jellegű szennyvízcsatorna-hálózatba bekapcsolt lakás.

Házi csatornával ellátott az a lakás, amelyből a szennyvizet az épület telkén lévő zárt szennyvíztárolóba, szikkasztóba (emésztőbe) vagy egyéb helyre vezetik.

Fűtés

Helyiségenként konvektorral, kályhával fűtött lakás esetében a helyiségek fűtése egyedileg történik.

Egy lakást fűtő (központi, cirko-) kazánnal, más eszközzel fűtött a lakás, ha egy lakás vagy egy egylakásos épület helyiségeinek a hőellátása egy fűtőhelyről történik.

Épület több lakását fűtő kazánnal, más eszközzel fűtött a lakás, ha a lakást magába foglaló épület lakásainak a fűtéséhez a hőt az épületben elhelyezett vagy az épülettel közvetlen kapcsolatban lévő kazán szolgáltatja.

Távfűtéssel (távvezetékekkel hőközpontból) fűtött a lakás akkor, ha a fűtést hőerőmű, fűtőmű, termálvíz egyidejűleg több épület számára biztosítja.

Nincs fűtési lehetőség azokban a lakásokban, amelyekben az adatfelvétel időpontjában nem volt fűtőberendezés, illetve a fűtés feltételei sem voltak biztosítottak. A táblázatokban ez a kategória külön nem szerepel, a fűtési lehetőség nélküli lakások a helyiségenkénti fűtésű lakásoknál kerültek elszámolásra.

Fűtőanyag

A lakáskérdőíven a fűtésre vonatkozóan kétféle fűtőanyag (energiahordozó) megadására volt lehetőség. A magánháztartások lakásaiban használt fűtőanyagok fajtáinként kerültek közlésre a táblázatokban, ezek:

- gáz
- fa
- szén
- villany
- fűtőolaj
- megújuló energiaforrások
 - napenergia
 - geotermikus energia
 - pellet
 - egyéb megújuló energiaforrás

Komfortosság

Összkomfortos az a lakás, üdülő, amely legalább 12 m²-t meghaladó alapterületű lakószobával, továbbá főzőhelyiséggel, fürdőhelyiséggel és (a fürdő-, vagy külön helyiségben) vízöblítéses WC-vel, villannyal, vízellátással, szennyvízelvezetéssel, melegvíz-ellátással, központi fűtési móddal rendelkezik.

Komfortos az a lakás, üdülő, amely legalább 12 m²-t meghaladó alapterületű lakószobával, főzőhelyiséggel, fürdőhelyiséggel és vízöblítéses WC-vel, villannyal, vízellátással, szennyvízelvezetéssel, melegvíz-ellátással és egyedi fűtési móddal rendelkezik.

Félkomfortos az a lakás, üdülő, amely legalább 12 m²-t meghaladó alapterületű lakószobával és főzőhelyiséggel, továbbá fürdőhelyiséggel vagy vízöblítéses WC-vel, villannyal, vízellátással és egyedi fűtési móddal rendelkezik.

Komfort nélküli az a lakás, üdülő, amely legalább 12 m²-t meghaladó alapterületű lakószobával és főzőhelyiséggel, valamint egyedi fűtési móddal rendelkezik.

Szükség- és egyéb lakások az előbbi komfortfokozatok egyikébe sem sorolhatóak.

Építési év Az újonnan épített, illetve a teljesen újjáépített épületekben lévő lakások építési éve megegyezik a használatbavételi engedély kiadásának évével. Többlakásos épületekben az egyes lakások használatbavételének időpontja eltérhet. Amennyiben a lakásnak használatbavételi engedélye nincs (régiből építésű, engedély nélkül igénybe vett), az építési év azonos az első lakó beköltözésének az évével. (A lakástatarozás vagy a -felújítás éve nem tekinthető építési évnek.)

Falazat

A lakásokat magába foglaló épület külső falazatának anyaga szerinti csoportosítás az alkalmazott technológia és felhasznált alapanyagok alapján a következő kategóriákba sorolható:

- téglá, kő, kézi falazóelem
- közép- vagy nagyblokk, öntött beton
- panel
- fa
- vályog, sár stb., alapozással
- vályog, sár stb., alapozás nélkül

Felújítási munkálatok

A 2016. évi mikrocenzusnál újonnan bekerülő kérdés az elmúlt 10 évben a lakásban végzett karbantartási, felújítási, korszerűsítési munkálatokra vonatkozott. Többlakásos épület esetén, az épületen végzett külső tatarozási illetve energia-megtakarítást eredményező felújítási munkálatokra (hőszigetelés, fűtési rendszer korszerűsítése, nyílászáró csere) is kiterjedt (pl. panelprogram vagy egyéb pályázatok során végzett munkák) az adott lakásnál.

A lakásban az elmúlt 10 évben végzett felújítási munkálatok csoportjai a közölt táblákban:

Karbantartás:

- belső festés, mázolás, tapétázás
- burkolatok cseréje, javítása
- külső tatarozás
- gépészeti berendezések cseréje (pl. radiátor, villanybojler, klíma)

Korszerűsítés:

- új mérőórák felszerelése: új közműbekötések, illetve a már meglévő közművek fejlesztéséhez kapcsolódó, valamint a lakások saját fogyasztásának mérését lehetővé tevő új mérőórák beszerelése. A szolgáltató által végzett kötelező mérőóra cserék nem lettek figyelembe véve.
- klíma felszerelése: csak az újonnan felszerelt légkondicionáló készülékek lettek figyelembe véve.
- közművek kiépítése (pl. gáz, csatorna bevezetése): kizárólag a lakás új közműhálózatba kapcsolására vonatkozik.
- meglévő közművek fejlesztése, vezetékek cseréje (víz, gáz, villany)

- újabb helyiségek kialakítása (pl. fürdőszoba kialakítása, a lakás szobaszámának, területének bővítése)
- energiamegtakarítást eredményező korszerűsítés:
 - hőszigetelés (pl. falak, födém, padló hőszigetelése)
 - fűtési rendszer korszerűsítése (pl. központos fűtés kialakítása, kazánkorszerűsítés), megújuló fűtőanyag használata (pl. napenergia, geotermikus energia, pellet)
 - nyílászáró csere

Jelmagyarázat

- = a megfigyelt statisztikai jelenség nem fordult elő
- .. = az adat nem ismeretes
- ... = nem közölhető adat
- x = a mutató nem értelmezhető
- 0 = a mutató értéke olyan kicsi, hogy kerekítve zérust ad
- üres hely = az üresen hagyott blokkba eső mutatók nem értelmezhetők